

sám netvrdí, že jezdil jenom tehdy, když měl zajištěn určitý počet objednávek, učiněný před podniknutím jízdy. Naopak sám udává, že přijímal také objednávky, učiněné těsně před započítím jízdy již podniknuté, a objednávky během takové jízdy. Počet takových objednávek nemohl být st-li znám před podniknutím jízdy a objednávky takové byly umožněny jen tím, že st-l jezdil v určitý čas po určité trati pravidelně. Tím však bylo vozidlo k dispozici komukoli a šlo tudíž o dopravu periodickou.

Č. 12.077.

Stavební právo (Čechy): * Soused je oprávněn žádati o zakročení proti úchylce od stavebního konsensu pouze tehdy, vyplývá-li z jeho žádosti porušení určitého jeho sousedského práva, nikoliv již tehdy, když jen tvrdí, že se úchylnka ta dotýká jeho interesů.

(Nález ze dne 11. října 1935 č. 18.592/35.)

V ě c: Václav H. v P. proti zemskému úřadu v Praze (za zúč. Jaroslava a Marii R. v S. adv. Dr. Otakar Lada z Prahy) o přeložení plotu.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Při místním šetření, konaném o žádosti Jaroslava a Marie R. za povolení ke stavbě vily v S. konstatovala komise, že navržená stavba sousedí na jihovýchodě se soukromou cestou, probíhající mezi pozemkem žadatelů a pozemkem st-le a ustanovila, že stavební parcela má býti oplocena plotem dostatečně vysokým a hustým. Zda stavební povolení bylo na základě tohoto šetření žadatelům uděleno, není ze spisů patrné.

Podáním z 29. října 1929 oznámil V. H. obecnímu úřadu, že J. R. nezřídil plot na hranici své parcely, nýbrž že přihradil si ze soukr. cesty ještě pruh, široký asi 3.5 m a dlouhý asi 70 m, a žádal, aby J. R. bylo uloženo přemístění plotu do původní čáry. Obecní úřad v S. prohlásil nejprve, že v daném případě jde o věc soukromoprávní, vymykající se kompetenci stav. úřadů, když však dotýčný výměr jeho byl v cestě rekursní zrušen, uložil výměrem z 21. července 1930 J. R.-ovi, aby plot přeložil tak, jak stál při stav. komisi, t. j. do vzdálenosti 6 m od hrázení V. H.

Rekurs, který manželé R.-ovi proti tomuto příkazu podali, a v němž namítali, že pozemek onen není cestou veřejnou, nýbrž jest soukromým jejich majetkem, na němž má V. H. služebnost jízdy na pruhu 2.5 m širokém, a že pozemek ten mohou si rekurenti, pokud tuto služebnost neruší, jako svůj majetek ohraditi, zamítl okr. úřad v Říčanech výměrem ze 13. ledna 1931, poněvadž stavebními spisy, týkajícími se povolení staveb na pozemku J. a M. R.-ových a na pozemku V. H., jest prokázáno, že pamatováno bylo na zřízení komunikace a Jaroslavu R. bylo platně uloženo, aby svůj pozemek proti budoucí ulici a proti pozemku V. H. oplotil

na vzdálenost 5 m od plotu H. Tím bylo současně podle § 13 stav. ř. rozhodnuto o komunikaci mezi pozemky V. H. a Jaroslava R., aniž toto opatření bylo zúčastněnými stranami bráno v odpor. Zřídil-li Jaroslav R. hrazení toliko na vzdálenost 2.50 m od plotu V. H., nesplnil to, k čemu byl platně v řízení stavebním zavázán, a obec mu právem uložila výměrem z 21. července 1930 přemístění hrazení do původního stavu.

Proti tomuto rozhodnutí podaly odvolání obě strany. Václav H. domáhal se toho, aby manželům R. bylo uloženo ustoupiti s plotem nikoliv na vzdálenost pouze 5 m od jeho hrazení, nýbrž na vzdálenost 6 m, manželé R. pak namítali, že pozemek onen není ulicí, nýbrž jejich pastvinou, na níž má V. H. pouze služebnost jízdy, a že tudíž právem mohli si část tohoto pozemku ohraditi bez povolení.

Žal. úřad nař. rozhodnutím vyhověl rekursu manželů R. a zrušil rozhodnutí obecního úřadu, potvrzené okr. úřadem, rekurs pak Václava H. zamítl, poněvadž ze stavebních spisů je patrné, že nebyla při stavbě manželů R. projednána ani stavební ani regulační čára, kterou musili by manželé R. dodržeti. Naopak je ze stav. spisů patrné, že ani stav. čára, ani regulační čára, která by odůvodňovala určitou polohu hrazení vzhledem k zamyšlené ulici, projednána nebyla. Stavebník hradil v mezích svého tehdejšího hrazení a jelikož nehradil proti třídě neb ulici ve smyslu předpisů stav. řádu, nepotřeboval k tomuto hrazení stav. povolení. Mohl tudíž bez předchozího stav. povolení přemístiti svůj plot z katastrální hranice svého pozemku do druhého pozemku, když jej nabyl do vlastnictví. Okolnost, že se podle protokolu z 8. února 1925 skutečně jednalo o projektování nové ulice mezi vlastnictvím obou sousedů, nemůže býti brána v úvahu, ježto regulační návrh nebyl obecním zastupitelstvem schválen a nebyl obecním úřadem potvrzen, takže ulice právně neexistuje. Pro nařízení obecního úřadu v S., aby J. R. přemístil plot do původního stavu, t. j. 6 m od hrazení souseda V. H., jak stálo při stav. komisi při povolování jeho stavby, nebylo tudíž zákonitého podkladu.

O stížnosti Václava H., do tohoto rozhodnutí podané, uvážil nss toto:

Stížnost především uvádí, že při komisi dne 15. června 1929 bylo stanoveno, že parcela náležející manželům R. musí býti oplocena, a dovozuje z toho, že tímto příkazem, poněvadž oplocení ono bylo provedeno již při komisi, byla mezi parcelou st-le a parcelou manželů R. fakticky zřízena ulice v šíři 6 m, takže pozdější svémocné posunutí plotu do této komunikace, jak zúčastněnými stranami bylo provedeno, znamená bezprávné zabránění části této komunikace a připojení její k soukromému pozemku zúčastněných stran.

K námitce takto formulované nelze zajisté st-li upříti legitimaci, neboť st-l jako adjacent veřejné cesty, byla-li by skutečně zřízena, měl by nárok na to, aby cesta ona oplocením nebyla odnímána účelu, jemuž jako veřejná komunikace určena je sloužiti. Námitka ta jest však bezdůvodná. Pouhým příkazem stav. úřadu k oplocení stav. pozemku zúčastněných stran, i kdyby skutečně byl býval na základě dobrozdání

stav. komise vydán, což ze spisů není patrné, nemohla by soukromá parcela nabýti charakteru veřejné komunikace, neboť z příkazu toho nikterak neplyne, že se plocha k plotu přiléhající prohlašuje za veřejnou komunikaci. K tomu bylo by zapotřebí, aby buď plocha ona byla pojata jako ulice neb třída do pravoplatného polohového plánu obce, nebo aby schváleným parcelačním plánem za veřejnou komunikaci byla určena, případně aby jiným aktem obecního zastupitelstva za veřejnou komunikaci byla prohlášena (§§ 2, 13 a 21 stav. ř.). Takového aktu v době přeložení plotu podle správních spisů zde nebylo. Naopak v protokole o povolení stavby st-le z 28. srpna 1927 bylo výslovně bez námitek strany konstatováno, že stavba sousedí na západní straně s cestou, která dosud není zveřejněna, a v protokole o stavbě manželů R. se uvádí, že stavba sousedí na straně jihovýchodní se soukromou cestou. K pozdějšímu usnesení obecního zastupitelstva z 8. května 1930 nelze tu přihlížeti, neboť usnesení ono bylo k rekursu st-le zrušeno a stížnost se ho ani nedovolává.

Ve stížnosti jest však obsažena i výtká, že nař. rozhodnutí jest již proto nezákonné, poněvadž nebéře zřetele k tomu, že manželé R. nebyli vůbec oprávněni posunouti hrazení do cesty, poněvadž hrazení ono, jak úřadem bylo schváleno, probíhalo původně po hranicích pozemku jejich, takže manželé R. bez nového stav. povolení nemohli přeložením plotu na jiné místo měniti nic na tomto konsentovaném stavu.

Ani tato výtká není důvodná, neboť soused jest oprávněn žádati za zakročení proti úchylce od stav. konsensu pouze tehdy, vyplývá-li z jeho žádosti, že úchytkou tou mohlo býti porušeno určité jeho sousedské právo chráněné stavebním řádem, nikoliv již tehdy, když jen tvrdí, že se nekonsentovaný stav dotýká jeho interesů. V daném případě tvrdil st-l porušení svého sousedského práva jen potud, pokud namítal, že přeložením plotu byla zabráněna část veřejné cesty při pozemku st-le. Tuto námitku však, jak svrchu dovedeno, shledal nss bezdůvodnou. Jinak namítal st-l pouze průšení svého zájmu, jež má na tom, aby celá ona parcela zůstala uvolněna pro příjezd k jeho pozemku. Tento zájem není však nijakým sousedským stav. řádem chráněným právem st-le a proto odepřel-li žal. úřad st-li ochranu tohoto jeho interesu, neporušil tím nijaké jeho právo (§ 2 zák. o ss).

Č. 12.078.

Živnostenské právo. — Popisné věci: Za »poslední sčítání lidu« podle § 1 zák. č. 112/1927 Sb. lze sčítání naposled provedené považovati teprve, když výsledky jeho byly již předepsaným způsobem uveřejněny.

(Nález ze dne 11. října 1935 č. 18.638/35.)

V ě c: Společenstvo hostinských a výčepníků pro Brno-venkov proti zemskému úřadu v Brně o koncesi hostinskou a výčepnickou.